

Men med den indre Fred venter hun taalmødig og nøjes med lidt, et Ord kan belønne hende, et taknemligt Blik kan erstatte lange Tiders Arbejde. Hun ligner den, som lever godt paa en stor Livrente og ikke behøver at savne en Drikkeskilling. Hun behøver heller ikke at være ensom. Sin Gud har hun altid, og maaske hun ogsaa har en Ven indenfor eller udenfor Fattiggaarden, en Ven, til hvem hun altid kan betros sig i Sorg og i Glæde. Eller hun vælger maaske et ungt eller gammelt Kælebarn indenfor Fattiggaarden, et fattigt Menneskebarn, der er blevet reddet fra Nød og Fordærvelse, for hvem hun er alt, og som for hende er nok.

Livet i en Fattiggaard er omvekslende, fordi der ikke stadig er de samme Mennesker. Men under en god Styrelse kan der raade en velgørende Fred, et Genskin af bedre Dage kan udbrede sig over disse Mennesker, der er blevne en Bold for Lykken.

Bibelordet er skrevet over Fattiggaardens Port og siger beder bedende, formanende og trøstende til alle Mænd og Kvinder, som gaar der forbi.

„Bærer hverandres Byrder og opfylder saaledes Kristi Lov“.

## Kvinden som Mandens Medhjælp.\*)

Herrens Ord i 1. Mos. 2, 18 om *Kvindens Opgave* eller Bestemmelse skal efter flere Oversættelser hedde:

\*) Lærer Østerby i Grønfeldt har velvilligst overladt os et sammentrængt Referat af sit Foredrag om dette Emne, holdt paa Opfordring i Aarhus K. F. U. K. 30. Januar og i Trustrup 24. Marts.

— Norsk: „*en Medhjælp, som er ham lig*“ eller hans Lige, — Dansk: „som skal være hos ham“, — Svensk: „som maa holde sig til ham“, — gl. Engelsk: „tjenlig for ham“. —

I Hedenskabet som i alle falske Religioner er Kvindens Stilling som Trælens som den ufri; kun Kristendommen giver hende den sande *Frihed og Ligestillethed*. — Denne Ligestilling findes jo egentlig i *alle Hjem*. — Paa Skolevæsenets Omraade har Kvinden ogsaa omtrent naaet Ligeberettigelse med Manden. I mange forskellige *andre Livsstillinger* ligesaa. (flernævntes). — Kvinder tager deres Eksamen saavel som Mændene osv.

I det *kristelige Samfundsliv* og *Missionsarbejdet* er Kvinderne med fuldt saa godt som Mændene. Vi har K. F. U. K. saa vel som M. De kvindelige Arbejdere i Guds Rige hjemme som ude staar ikke tilbage for Mændene. Mange Kvinder kan lige saa godt som Mændene yde et Arbejde i det offentlige Liv, socialt og politisk, *de burde saa ogsaa have samme Rettigheder*. (Valgret). —

— — Men er det noget der passer i en K. F. U. K.? — Ja, *Kristendommen* er det første, det ene fornødne; men K. F. U. M. og K. har da ogsaa *Oplysning* med paa sit Program; vi maa dygtiggøres til vor jordiske Gerning. De rette Himmelborgere bør ogsaa være gode Borgere paa Jorden, helst de bedste. — Vi har Guds Ord med os: *Filp. 4, 8!* — Kvindesagen, som vi tager den inden for K. K. F. er ogsaa *god*, og at Kvinden faar politisk Ligeberettigelse med Manden er *retfærdigt*. Hvordan kan det da være,